

Žalobě třetí osoby, by exekuce na movitosti byla prohlášena za nepřipustnou, procesní soud první stolice vyhověl, ježto žalobkyně prokázala platný důvod nabývací a pravý způsob nabytí držby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Dovolatel, uplatňuje jen dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s., snaží se především doličiti, že v případech, v nichž žalobce opírá vylučovací žalobu podle § 37 ex. ř. o právo vlastnické k věcem, jichž vyloučení z exekuce se domáhá, jest povinen, by podal přesný důkaz o nabytí vlastnictví ve smyslu §§ 369 a násl. obč. zák., jak tomu jest při pravé žalobě vlastnické. Pokud dovolatel tímto zcela všeobecně vysloveným názorem zřejmě naznačuje, že vylučovací žalobu podle § 37 ex. ř. opřenou o právo vlastnické nelze opodstatniti vlastnictvím, pro něž platí právní domněnka § 372 obč. zák., nelze mu dáti za pravdu. Exekuční řád sice nevypočítává práva, činící výkon exekuce nepřipustným, avšak ani v nauce ani v soudnictví není sporu, že k těmto právům patří v první řadě právo vlastnické, a to nejen vlastnictví v pravém smyslu slova (§ 369 obč. zák.), nýbrž i vlastnictví domnělé, jež zákon přiznává tomu, kdo nabyl držby věci bezelstně, platným důvodem právním a pravým způsobem, neboť i takový nabyvatel považuje se za pravého vlastníka (§ 372 obč. zák.). Stačí tudíž k opodstatnění žaloby vylučovací podle § 37 ex. ř. i důkaz, jehož se vyhledává při žalobě z domnělého vlastnictví (actio publiciana), a aspoň tento důkaz se žalobkyni podle zjištění odvolacího soudu zdařil.

Čís. 9659.

Prozatímní opatření.

K zajištění nároku na individuální plnění, by se odpůrce zdržel jistého jednání (§ 15 zákona o nekalé soutěži), není nebezpečí hrozící náhradnímu nároku na odškodné ani nutným, ani postačujícím, nýbrž záleží na tom, zda hrozí či nehrozí nebezpečí nároku na původní, individuální plnění.

(Rozh. ze dne 20. února 1930, R I 42/30).

Žalobce, vystoupivší zdržovací žalobou podle zákona o nekalé soutěži, navrhl, by k zajištění žalobního nároku bylo povoleno prozatímní opatření 1. záповědí podle § 382 čís. 5 ex. ř., by se žalovaná firma zdržela označování svého zboží číselnými značkami platnými pro zboží téhož druhu strany žalující, a by se zdržela jakéhokoliv užívání katalogů Alpača-stříbro z roku 1928, 2. uschováním podle § 382 čís. 1 ex. ř. katalogů strany žalované. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by,

vyčkaje pravomoci vydal nové rozhodnutí. D ů v o d y : Zákon 111/1927 sb. z. a n. o nekalé soutěži neustanovil co se týče povolení prozatímních opatření v civilním řízení (jinak ovšem v trestním řízení § 35) nic zvláštního, tak že přicházejí v úvahu ustanovení § 378 násl. ex. ř. Podle těchto ustanovení jest zapotřebí, by žalobkyně osvědčila jednak žalobní nárok (§ 390 ex. ř.) jednak ohrožení, ano jest se obávati, že by jinak soudní vymáhání neb uskutečnění nároku, zejména změnou dosavadního stavu, bylo zmařeno nebo značně stíženo, nebo ano je takových opatření třeba, by bylo zabráněno hrozícímu násilí neb aby byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda (§ 381 ex. ř.). Předpokládajíc, že žalobcův nárok by byl osvědčen, není hrozící nenahraditelné škody v tom, že si v určitých zjištěných případech zakoupili zákazníci zboží na základě katalogů u žalované, nýbrž škoda je hlavně v tom, že jednáním žalované bylo otřeseno přesvědčení zákaznictva, že pod určitým označením zboží obdrží zboží žalobkyně a že tím pozbývá určité označení zboží svého významu jako označení zavedeného dobrého zboží. Takovou újmu nelze v hospodářském životě nahraditi, ježto jde o ztrátu důvěry, kterou nelze vůbec odhadnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Prvý soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření, maje za to, že se není třeba obíratí otázkou, pokud nárok ohrožené strany sám jest osvědčen, protože nejsou osvědčeny hrozící násilí nebo nenahraditelná škoda. Rekursní soud zrušil jeho usnesení a nařídil mu, by — po případě po šetření — vydal nové rozhodnutí, pokládaje jeho právní názor o nenahraditelnosti škody za mylný. Dovolací rekurs žalované firmy napadá rekursní rozhodnutí neprávem. K jeho vývodům netřeba přihlížeti, pokud rozebírají otázky, zda jest zažalovaný nárok po právu či osvědčen, zda by bylo lze povolití prozatímní opatření podle § 381 čís. 1 ex. ř. a jaké následky by povolení zatímního opatření mělo pro žalovanou firmu, neboť otázky ty rekursní usnesení neřeší. Jde v něm jen o výklad pojmu nenahraditelné škody podle § 381 čís. 2 ex. ř. a jen ten třeba v nynějším stavu věci rozebrati. Tu však nelze přehlížeti, že v souzeném případě nejde o ohrožený nárok v penězích. Ten by se snad dal číselně odhadnouti a nebyl by při tvrzené hospodářské zdatnosti žalované firmy snad ani ohrožen. Ale tu jde o nárok na individuální plnění, by se totiž žalovaná firma zdržela jistého jednání (§ 15 zákona o nekalé soutěži). Žalující firma nemá, bude-li její žalobní tvrzení doloženo, pokud se týče osvědčeno, jen nárok, by jí byla zajištěna náhrada peněžité újmy z jednání odpůrkyně, nýbrž má nárok na ono individuální plnění (zdržení) samo. Ji prý hrozící nebezpečí není v nutné souvislosti s celkovým hospodářským stavem odpůrkyně a sebe lepší hmotnou zdatností odpůrkyně zůstává nedotčen původní nárok na individuální plnění. Pro jeho zajištění není nebezpečí hrozící n á h r a d n í m u nároku na odškodné ani nutným ani postačujícím. Zdali však onomu nároku

na původní, individuální plnění hrozí nebezpečí či nehrozí a zda-li jsou splněny ostatní zákonné náležitosti pro povolení zatímního opatření, prvý soud — se svého mylného právního hlediska ovšem důsledně — nezjistil. Právem proto rekursní soud rozhodl, jak se stalo.

Čís. 9660.

Pro povinnost poddlužníka složití pohledávku na soudě v případě § 307 ex. ř. (§ 329 ex. ř.) jest lhostejno, zda poddlužník pohledávku (nárok) uznal.

Výslech poddlužníka podle § 307 ex. ř. má se obmeziti jen na to, zda jsou splněny podmínky složení na soudě; o případných námitkách proti pohledávce se při něm nejedná. Výlohy svého vyjádření hradí tu poddlužník sám.

Nevyhověl-li poddlužník příkazu podle § 307 ex. ř., nelze sice příkaz vykonati, ale poddlužník může býti ku složení donucen žalobou. Za neuposlechnutí příkazu ručí poddlužník podle zásad občanského zákona.

(Rozh. ze dne 20. února 1930, R I 94/30).

Soud první stolice zamítl návrh vymáhající věřitelky, by bylo poddlužnici přikázáno, by vydala do soudní úschovy zboží, ohledně něhož byl nárok na vydání zabaven a přikázán vymáhající věřitelce k vybrání. Rekursní soud toto usnesení zrušil a vrátil věc prvému soudu, by znovu rozhodl. Soud první stolice po té opět návrh zamítl. Důvody: Vymáhající věřitelce byl usnesením zdejšího soudu ze dne 13. září 1929 přikázán k vybrání nárok, který přísluší dlužnici proti firmě Jindřich J. na vydání textilního zboží v ceně 36—38.000 Kč. Podle zprávy výkonného orgánu ze dne 3. října 1929 odepřela mu firma zboží vydati, ježto zboží dala jí k úpravě Občanská záložna v Ú. a nikoliv dlužnice. Vymáhající strana proto navrhla, by poddlužnici bylo přikázáno, vydati zboží do soudní úschovy. Poddlužnice ve vyjádření ze dne 17. prosince 1929 trvá na svém původním vyjádření a prohlášení ze dne 3. října 1929 k soudnímu vykonavateli, odepřela tedy vydati zboží, na které si podle vyjádření poddlužnice činí nárok i Občanská záložna v Ú., což také vysvítá z předloženého dopisu ze dne 4. listopadu 1929. Podle §§ 307 a 327 ex. ř. jest poddlužník povinen nárok přikázaný k vybrání vydati výkonnému orgánu po případě na soudě složití, činí-li si i jiné osoby nároky. Výkonný orgán, jemuž bylo nařízeno, by převzal věci, není oprávněn použiti proti poddlužníkovi donucovacích prostředků, nýbrž může jen zápisem zjisti, že bylo vydání odepřeno. To se již stalo dne 3. října 1929, o čemž vymáhající strana byla vyrozuměna, a jeví se tedy vzhledem k prohlášení poddlužníka návrh vymáhající strany na vydání zboží do soudní úschovy jako zbytečný a byl proto návrh ten zamítnut, poněvadž vymáhající strana mohla již na základě vyjádření poddlužníka ze dne 3. října 1929 proti němu zakročiti žalobou. Rekursní soud návrhu nevyhověl. Důvody: Zdejším usnesením